

ЛЕТОПИС

МАТИЦЕ СРПСКЕ

Уредништво

ЖИВОЈИН БОШКОВ
ЖИВАН МИЛИСАВАЦ
БОШКО ПЕТРОВИЋ

За ликовне прилоге
МИЛИВОЈ НИКОЛАЈЕВИЋ

Одговорни уредник
ЖИВАН МИЛИСАВАЦ

ВИТОМИР УЈЧИЋ—ТУГОМИЛ УЈЧИЋ: ХРВАТКОСРПСКИ КЊИЖЕВНИ ЈЕЗИК И ПРАВОПИС

(Пула 1955, стр. 46)

Познати истарски национални радници браћа Ујчићи у овој књижици прикључују се дискусији о књижевном језику и правопису за коју је Матица српска дала иницијативу.

Главна је вредност овога рада: што су аутори практички узели да покажу разлике између данашњих двају правописа, и да затим баце на те разлике теориско лингвистичко осветљење. Теорија и пракса се, разуме се, ни у овим проблемима не смеју и не могу одвајати; али је овде баш од значаја то што су се писци смело — и са пуним познавањем питања — прихватили задатка да

шњих двају правописа, и да затим баце на те разлике теориско лингвистичко осветљење. Теорија и пракса се, разуме се, ни у овим проблемима не смеју и не могу одвајати; али је овде баш од значаја то што су се писци смело — и са пуним познавањем питања — прихватили задатка да

конкретно изнесу те разлике. А то је врло користан резултат ове књиге хрватских филолога. већ и из самог њиховог, научно веома исправног, излагања излази и конкретан закључак: да су те разлике, кад се правилно анализирају, уствари мање него што би се то на први поглед могло чинити.

Да наведем само један пример. Ујчићи, у низу својег систематског излагања, наводе „хрватски“ егацизам према „српском“ итацизму (хрв. Хелен, Атена, Херод, срп. Јелин, Атина, Ирод и сл.). Али одмах затим показују да се обрнути примери налазе такође: хрв. Илија (а не Елија), срп. Теба (а не Тива) и др. А из тога излази јасан закључак да су принципске разлике овде малене, или управо да их и нема. Ето

књиге хрватских филолога.

Књига је иначе писана, како и сами писци истичу, са популарним циљем, и заиста је приступачна и нашој широј публици; али научне основе су солидне. Садржи читав низ одељака из свих области језика и правописа, а ваља истаћи да и речнику књижевног језика посвећује посебну пажњу.

Ујчићи су нам на овај начин дали рад који, с једне стране, обавештава нашу публику о питањима о којима се данас толико дискутује, а, са друге, дали су и леп прилог братској сарадњи управо у оном духу у којем то препоручује Новосадски договор.

И. Поповић